

disse Testationsbestemmelser kom Andre til Gode end dem; der efter Lovens første Hovedafsnit havde afløst Majoratsbaandet, men jeg tror, det maa erkendes, at der her var en naturlig Opfordring til at almindeliggjøre Reglen. Jeg tror, at; naar Opmærksomheden henvendtes paa den Testationsret, som tilkommer Selveierbonden eller rettere — thi dette Udtryk passer i Grunden ikke længere — Befidderen eller Eieren af en mindre Landeinddom, var der ved denne Leilighed al Grund til at sige: Den nuværende vilkaarlige Grændse mellem større og mindre Landeinddomsbeholdere kaste vi bort. Dette har været Synspunktet for Lovforslaget, saaledes som det er udarbejdet, og det har medført, at man her er gaaet frem som ved mange andre saadanne Spørgsmaal. Naar man vil føre en Lov igjennem, tror jeg ikke, man maa anvende den alleryderste Skarpsindighed paa samtidig at faa enhver Detailtanke fyldestgjort eller ethvert Detailspørgsmaal, der kan opkaastes, løst. Jeg sigter herved til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), der gjorde nogle Detailbemærkninger i denne Retning. Jeg skal nærmere overveje dem, hvis der fremkommer Forslag i saa Henseende; men jeg tror, at man i høi Grad vanskeliggjør den Slags Spørgsmaals Løsning, dersom man vil medtage ethvert saadant lille Fortolkningsspørgsmaal, som kan opkaastes med Hensyn til den gjældende Ret. Har man kunnet komme ud af Fortolkningen af Bestemmelsen i Forordningen af 22de November 1837 § 4 i dens Anvendelse paa mindre Eiendomme, vil man vistnok ogsaa komme ud af dens Anvendelse med Hensyn til større Eiendomsbeholdere. — Hvad den anden Passus i § 22 angaar, har jeg i Landstinget gjentagne Gange haft Leilighed til at erklære, at det er, om jeg saa maa sige, et aabent Spørgsmaal. Jeg henstiller til det høie Thing, om det finder denne Bestemmelse hensigtsmæssig eller ikke. Jeg kan i høi Grad underskrive den Ytring, der idag er fremsagt af en æret Taler, at man har set denne Bestemmelse haade altfor lys og altfor mørk; man har set den alt for forhaabningsrig og fundet den altfor frygtelig. Den er ikke saa farlig, men jeg tror, den er ret on-

skelig; og navnlig tror jeg, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller) glemte, at det ikke er en Bestemmelse, som giver en lovhemlet Rettighed for Enhver, der ønsker at anvende Bestemmelsen, men at der kun er Tale om Afgang til Konfirmation under Betingelser og Vilkaar, som i høi Grad svare til de Vilkaar, hvorunder beslagtede Konfirmationer kunne gives i Genhold til Forordningen af 21de Mai 1845 for andre Tilfælde. Det er, mine Herrer et tvivlsomt Fortolkningsspørgsmaal, om ikke allerede Forordningen af 21de Mai 1845 hjemler det, der her er omtalt; det er Noget, hvorom jeg ikke vil udtale noget aldeles Bestemt, men jeg vil kun sige, at der før min Tid har været gjort Anvendelse af Forordningen af 21de Mai 1845 § 21 i denne Retning, og jeg finder det meget naturligt, at en Regjering, selv om Sagen har været noget tvivlsom, ikke har taget i Betænkning at meddele Nogen en saadan Stadfæstelse, thi den, der faar den, vil aabenbart i saadanne Tilfælde selv ivrig ønske den, og er der nogen Privat, som lider derunder, ei Afgangen til Domstolene ikke udelukket; Konfirmationen kan da sættes tilside. Det er altsaa ganske naturligt, at man her har indladt sig paa en maasse temmelig vid Fortolkning, men i ethvert Tilfælde vil jeg med Hensyn til Betydningen af denne Afgang til at faa lagt en saadan Begrændsning paa den nærmeste Arvings Naadighed over en saadan Eiendom bede fastholdt, at der her kun er Tale om Afgang til Konfirmation, og at en sliq Konfirmations Meddelelse paa ingen Maade maa betragtes som en følgerlig Sag, naar Paagjældende søger derom. Det er i ethvert Tilfælde et Spørgsmaal, som bliver taget under nærmere Overveielse i Regjeringen, om der er tilstrækkelig Grund til at give en saadan Stadfæstelse, og den vil i alt Fald kun kunne gives, hvad der for en Sikkerheds Skyld blev sat ind i Forslaget ved 3die Behandling i Landstinget, under den samme Afgang til senere Bempelse, som finder Sted med Hensyn til de Testamenter, der konfirmeres efter Forordningen af 21de Mai 1845 § 27. — Et æret Medlem (H.